

Mektubuma Burada Son Verirken

— marcel · 02 Temmuz 2012

Bugün her zamankinden daha iletkenin sevgili hayalim
Sırtına kazıdığı zamansa asi bir şelale taklidi yapıyor
Bugün muhakkak tepkimeye girmemiz lazım
Mesela düşlerde eriyerek- kimyasal bir refleksle

Sen hatırlarsın değil mi
“mektubuma burada son verirken” diye biten mektupları
O mektepli zamanlarımızda
“gözlerinden öper, selam ederim.”
Hasretle
Hasretle

Buradakileri soracak olursan eğer
Keza sordun diyelim
Hepimiz iyiyiz, avuntuların bilsin
Hepimiz iyiyiz, ben, yalnızlığım, şehvetim
Bizi merak etme
Ki şunu da bil,
Tükenmez kalemle yazıyorum
Silemiyorum artık bazı duygularımı
Yanlış anlama diye
Hani ruhumda tohumlanmış dudakların dersem
Bedenin bir nar ağacı gibi salmış içimde dersem
Yanlış anlama ne olur
Bil ki silemediğimdendir
Silemiyorum artık
Ne kadar silinirsem
O kadar silinmiyorum

O yüzden beni bağışla ne olur
Geceleri, seni saklamak için
Başka bir gece içine koyuyorsam
Koydukça sen bir sürü geceleşiyorsan
O senin kuyumdaki anaçlığındandır
Ne olur beni yanlış anlama

Silemiyorum son zamanlarda cümlelerimi
Kızma
Her mektup, sayfasının beyazı kadar masumdur biraz
Bak
Biraz diyorum
Ki
Sen ruhuma öfkelenme diye
Beni çıplak seç diye , tüm günahlarımızın arasından

Farzet
Ben bir çözeltiliyim
Eski bir kitaptan yeni koparılmış bir kobayım
Bir labirentte kalp kokusunun izinden gitmeye çalışıyorum
Dönüp duruyorum heyecanla kendi eksenimde
O kadar çok mektup var ki labirentte
Bulamıyorum taştan masalın kapısını
Bir bulsam
Yüzyıl koynunda uyuklayacağım yorgunluktan

Biliyorum , her mektup bir itiraftır aynı zamanda
Dün radyo dinlerken duydum :
“acele düş aranyor” anonsunu
Nasıl koştuğumu bilemedim o şiirdeki adrese
Bir ünite düş verdim , o garibim mavi yalnızlığa
Nasıl da hemen yüzüne, sözüne renk geldi anlatamam
Kızma bana ne olur
Silemiyorum demiştim sana
Silemiyorum sırlara dönüşemeyen itirafları
Öykülerin kemiksiz ve acıklı yerlerini

Sevgili hayalim
Mektubuma burada...
Mecburum,
Çünkü hiç beyaz kağıdım kalmadı rüyamda
Mektubuma burada, buracıkta
Odamın güneş görmeyen bir yerinde son verirken
Son - veriyorum - ya da avucumuza bir son tutuşturuyorum
Bir sonraki erotizmimi daha satılığa çıkarmadan
Hasretle öpüyorum beni hissedebildiğin anlarından

Ave maria dinliyorum bir yandan
İçimdeki notaları sana benzeyen bir kuş gagalıyor
Evet biraz sükunet ve biraz topallaşmış ihtiraslarım
Beni soracak olursan
İçimdeki sana uzaklığı söylemiyorum haritamdan
Ne kadar söylemezsem o kadar ıslanıyorum
Anla işte
An ile an-la
Hasretle
Hasretle

Oktay Coşar